

Arrest

nr. 238 057 van 7 juli 2020
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat R. VAN DE SIJPE
Heistraat 189
9100 SINT-NIKLAAS

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Algerijnse nationaliteit te zijn, op 8 november 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 oktober 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 juni 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 juli 2020.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat R. VAN DE SIJPE en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die verklaart van Algerijnse nationaliteit te zijn, is volgens haar verklaringen het Rijk binnengekomen op 28 september 2017 en heeft zich vluchteling verklaard op 17 april 2019.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoekster op 2 augustus 2019 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoekster werd gehoord op 18 september 2019.

1.3. Op 9 oktober 2019 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op dezelfde dag aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Algerijnse nationaliteit te hebben en afkomstig te zijn uit Annaba. U werd geboren in 1990. Toen u een week oud was, liet uw moeder, die de Tunesische nationaliteit heeft, u achter bij uw vader en verdween. Uw ouders scheidden en uw vader keek ook niet naar u om. Uw vader had nog andere vrouwen en kinderen. U woonde bij en werd opgevoed door uw grootmoeder in Taref, samen met uw (volle) broer A.(...) en S.(...). Al van sinds u klein bent, werd u niet graag gezien binnen de familie van uw vader en men verweet u een bastaardkind te zijn. Op uw 16de werd u door uw grootmoeder buitengezet. U had immers een eigen mening en zij vreesde dat u een slechte invloed zou hebben op de jonge echtgenote van uw oom die bij jullie kwam wonen. U woonde vervolgens op verschillende plaatsen, i.c. Batna, Setif, Annaba en Taref, en dit bij verschillende personen, i.c. een van uw vaders ex-echtgenotes, familie van uw kennis D.(...), bij D.(...) zelf. U woonde ook een tijdje samen met uw toenmalige vriend. U werkte in verschillende jobs, i.c. privé-verpleegster, opdiene in een restaurant, verkoopster, U had het moeilijk in Algerije. Omdat u in Algerije samenwoonde met uw vriend alsook omwille van uw werk al privé-verpleegster – u woonde toen bij de mensen die u moest verzorgen in huis - begonnen uw tantes over u ook het gerucht te verspreiden dat u een prostituee bent. Ze haalden ook aan dat uw zus S.(...) hier in België eveneens in bars werkt als prostituee. Door het verspreiden van deze roddels wilden uw tantes vermijden dat iemand u in huis zou nemen – ze beweerden dat u er met de man des huizes vandoor zou gaan – en hoopten ze dat u zo op straat in de miserie zou terecht komen. In december 2011 zou een vriend uw moeder, die ondertussen in Nederland verblijft waar ze verblijfsstatus heeft, hebben kunnen lokaliseren. Jullie kregen contact en in 2012 deed u een aanvraag om een visum te verkrijgen om naar Nederland te reizen. Daar u niet over alle beschikte om uw visum-dossier te vervolledigen, werd uw aanvraag afgewezen. In de daaropvolgende jaren bleef u gewoon verder in Algerije wonen en werken op verschillende plaatsen. De roddels over u bleven aanhouden. U werd in 2015 ook 2 keer door uw broer A.(...) geslagen omdat u een vriend had. Sindsdien spreekt u niet meer met uw broer. In 2017 zou u een tweede poging ondernomen hebben om visum te bekomen. Uw aanvraag werd dit keer goedgekeurd. Uw moeder regelde voor u een vliegtuigticket vanuit Nederland en op 26/7/2017 verliet u Algerije op een legale manier. U reisde naar Amsterdam waar u uw moeder ontmoette. Na een week kwam u met uw moeder naar België om uw zus S.(...) te bezoeken. U vond het hier leuk en besloot hier te blijven. Ook nadat uw visum verstreken was, verliet België niet. U ondernam ook geen pogingen uw verblijf hier te regulariseren. In februari 2018 leerde u in Antwerpen E.(...) K.(...) (O.V. 8.037.583), een etnische Albanees uit Kosovo, kennen. Jullie begonnen quasi direct een relatie gingen samenwonen. U raakte ook zwanger en in november 2018 beviel u van jullie dochtertje E.(...). Sinds u in België verblijft zijn de roddels over u in Algerije nog toegenomen. Zo wordt er over u nu ook gezegd dat u hier in bars werkt en uw geld verdient als prostituee. Uw nichtje Z.(...) in Algerije, met wie u tot op heden nog steeds contact heeft, zou op facebook een foto van u gezien hebben zonder hoofddoek en met een glas alcohol in de hand. U zou haar ook laten weten hebben dat u zwanger was en thans een dochtertje heeft. Uw tantes in Algerije zouden Z.(...) meermaals gevraagd hebben naar u. Zo wilden ze weten hoe het met u gaat, wat u hier doet en wilden ze foto's van u zien om te weten hoe u er nu uitziet. Z.(...) zou hen de facebook-foto van u zonder hoofddoek en met het glas alcohol hebben getoond. Ze zou uw tantes eveneens meegedeeld hebben dat u hier ondertussen bevallen bent. Voor uw tantes zou dit alles een bevestiging geweest zijn van hun vermoeden dat u hier een liederlijk leven leidt en ze gaan ervan uit dat u niet weet wie de vader van uw kind is. U meent dat u ingeval van een terugkeer naar Algerije nergens en bij niemand zal terecht kunnen. U heeft er met niemand van uw familie nog contact en als vrouw alleen kan je niets huren. U bent er ook van overtuigd dat de problemen die u voorheen kende in Algerije met uw familie gewoon zullen verdergaan. U heeft nu ook uw dochtertje en vreest dat uw familie ook haar iets zullen aandoen. U besliste omwille van deze redenen uiteindelijk op 17 april 2019 een verzoek om internationale bescherming in te dienen. Ook uw partner E.(...) verzocht diezelfde dag om internationale bescherming.

Ter staving van uw verzoek legde u uw Algerijns paspoort neer, een kopie van uw geboorteakte, een kopie van de geboorteakte van uw dochtertje E.(...), een kopie van een akte van erkenning betreffende uw dochter, een kopie van een aanwezigheidslijst van vzw Elcker-Ik Centrum op uw naam betreffende een opleiding en verklaring van aantal Belgische kennissen aangaande u en uw partner.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Allereerst moet worden opgemerkt dat elk verzoek om internationale bescherming moet worden beoordeeld ten aanzien van het land van nationaliteit van verzoeker. In casu dient uw verzoek te worden beoordeeld ten aanzien van Algerije.

Er moet worden vastgesteld dat u geenszins heeft weten te overtuigen van het bestaan van een nood aan internationale bescherming in uw hoofde. U haalde aan niet naar Algerije terug te kunnen omdat u niemand heeft, nergens zal terecht kunnen en opnieuw problemen zal kennen met uw familie. U merkte nog op dat u nu een dochtertje heeft en zij ook haar mogelijks iets kunnen aandoen.

Blijkt uit uw verklaringen dat u Algerije enkel verliet omwille van problemen met uw familie én omwille hiervan tot op heden niet naar uw land van herkomst terugkan. De door u aangehaalde problemen – voor zover deze al geloofwaardig zouden zijn (zie infra) - betreffen echter problemen van louter familiale aard en ressorteren aldus niet onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie. U stelde ook uitdrukkelijk voor het overige in Algerije nooit enig ander probleem te hebben gekend met burgers dan wel de autoriteiten. (CGVS p. 25). Er kan aldus niet worden besloten tot het bestaan in uw hoofde van een gepronnde vrees voor vervolging.

Dient voorts te worden opgemerkt dat u evenmin heeft weten te overtuigen van het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 §2 a) en b) van de Vreemdelingenwet. Er kunnen immers ernstige vragen worden gesteld bij de geloofwaardigheid, minstens de ernst, van de door u geschetste situatie.

Zo moet allereerst worden opgemerkt dat u, in tegenstelling tot wat u laat uitschijnen, uw hele leven in Algerije wel degelijk bij de familie van uw vader heeft ingewoond, i.c. bij verschillende tantes, bij uw grootmoeder alsook bij D.(...) – de zus van de vrouw van uw oom (zie CGVS p. 3,4 en 5). Op het moment van uw vertrek verbleef u bovendien bij D.(...), één van de weinige personen met wie u tot op heden een goed contact onderhoud (zie CGVS p. 5, 21 en 22). Uw vertrek bij haar, en uit Algerije, betrof uw eigen keuze en uit uw verklaringen blijkt niet dat dit vertrek was ingegeven vanuit een ernstige precaire situatie. U wilde gewoon Algerije verlaten, uw visumaanvraag werd goedgekeurd en dus vertrok u maar in 2017 (interview DVZ p. 31). Uit uw verklaringen blijkt bovendien ook dat u in Algerije verschillende jobs had, i.c. als privé-verpleegster, als verkoopster, in de horeca, ... en dit tot iets voor uw vertrek in 2017 (zie CGVS p. 5). De laatste periode voor uw vertrek werkte u niet maar werd u onderhouden door uw ex-vriend (zie CGVS p. 5 en 6). Uw stellingen dat u in Algerije aldus nergens terecht kon en dat er niets mogelijk was, kunnen niet worden weerhouden. Dat u een slechte band had met uw familie, en meer bepaald dat uw tantes roddels over u verspreiden, betreft voorts een loutere bewering die u niet kan staven. De slechte relatie met uw familieleden dient bovendien danig te worden genuanceerd. Zoals reeds aangehaald had u in Algerije minstens twee relaties, u woonde een tijdje samen met één van uw ex-partners, u kon werken en uw eigen leven leiden. Ondanks uw beweringen dat u al uw hele leven door uw familie wordt vernederd en slecht behandeld, ondernam u echter geen pogingen om aan uw situatie te ontkomen. U zette geen stappen om in Algerije zelf hulp te zoeken bij organisaties die zich bezighouden met het verlenen van bijstand aan alleenstaande vrouwen noch poogde u op een doorgedreven manier aan uw familie en uw leven in Algerije te ontkomen. Pas wanneer u, via een vriend, eind 2011 uw moeder kon opsporen in Nederland ondernam u in 2012 een eerste poging om via een visumaanvraag Algerije te verlaten. Nadat deze aanvraag werd geweigerd, dit louter omwille van het feit dat u niet over alle nodige documenten beschikte om uw dossier te vervolledigen, ondernam u in de hiernavolgende 5 jaar geen nieuwe poging om het dossier in orde te brengen en alsnog Algerije te kunnen verlaten (zie CGVS p. 23, 24 en 25). Zelfs nadat u in 2015 tweemaal door uw broer zou zijn geslagen omdat u ongehuwd samenwoonde met uw vriend, wat overigens weerom een loutere bewering betreft, bleek dit geen aanleiding voor u om te proberen aan uw, naar u beweert, schrijnende situatie te ontkomen. U zou gewoon alle contact met uw broer

verbroken hebben sindsdien, maar verdere problemen met uw broer omwille van uw relatie of het feit dat u samenwoonde, haalde u niet aan (zie CGVS p. 12). Ondanks uw (eveneens blote) beweringen dat u van kleinsaf aan door uw tantes werd vernederd en er roddels over u werden verspreid (zie CGVS p. 18 ev), gaven deze ook geen aanleiding tot enige pogingen van uw kant het land te verlaten. Bovendien blijkt uit uw verklaringen nergens dat u, los van de roddels, andere problemen kende met uw tantes. De ernst van de situatie waarin u zogezegd verkeerde in Algerije kan voorts ten zeerste in vraag worden gesteld, gelet op het feit dat uw tantes zich zouden verzet hebben tegen uw vertrek uit Algerije. U merkte hier op dat uw broer en zus eerst het land verlieten op basis van een visum maar dat uw tantes u dit verboden omdat uw moeder voordien nooit naar u had omgekeken. Ze vroegen zich af waarom u bij haar zou gaan. Het lijkt er hier dan ook eerder op dat uw tantes en uw familie het beste met u voorhadden. U gewezen op het contradictorische van uw beweringen, haalde u aan dat uw tantes u niet wilden laten vertrekken omdat ze hoopten dat u, door in Algerije te blijven, ooit op straat zou belanden en ze u geen toekomstperspectieven wilden bieden door u naar het buitenland te laten vertrekken (zie CGVS p. 24). Opnieuw loutere beweringen die geen steek houden. Indien het werkelijk zo zou zijn dat uw familie, uw tantes in het bijzonder, u als zo 'slecht' beschouwen, i.c. een bastaardkind en prostituee, kan immers logischerwijs verondersteld worden dat zij zo snel mogelijk van u zouden willen af geraken en u zeker niet nog jarenlang bij hen in huis zouden laten wonen, dit gelet op de schade die u, in hun ogen, berokkende aan de reputatie van de familie. Het is in deze optiek ook hoogst opmerkelijk dat uw familie tot op heden blijkbaar nog steeds naar u vraagt en contact met u probeert te zoeken. Zo verklaarde u dat zowel uw vader alsook uw broer u een vriendschapsverzoek via Facebook stuurden. Uw vader zou u direct geblokkeerd hebben. Uw broer zijn verzoek aanvaardde u aanvankelijk maar toen hij u naar geld begon te vragen, blokkeerde u hem ook. Uw broer stuurde u vervolgens nog een tweede verzoek, wat u opnieuw aanvaardde. Toen hij u echter opnieuw om geld vroeg, besloot u opnieuw hem te blokkeren (CGVS p. 11 en 12). Dat uw broer en vader de moeite doen u een vriendschapsverzoek te sturen én dat u bovendien tot tweemaal toe uw broer als 'vriend' toevoegde op Facebook, toont aan uw verklaringen over hun houding naar u toe en uw problemen met hen, niet waarachtig zijn. Uw tantes zouden voorts via uw nicht Z.(...), met wie u tot op heden een goed contact heeft, meermaals naar u geïnformeerd hebben. Zo zouden ze uw nicht gevraagd hebben naar foto's van u, dit om te weten hoe u er nu uitziet, en willen ze ook weten hoe u nu leeft. Blijkt bovendien ook dat D.(...) u foto's van uw grootmoeder stuurt (zie CGVS p. 13, 17 en 19). Dit alles lijken geenszins gedragingen die men zou verwachten indien uw familie daadwerkelijk het slechtste met u voorheeft en niets met u wil te maken hebben. Uw bewering hierbij dat ze niet oprecht in u geïnteresseerd zijn maar enkel naar u informeren om met u te kunnen lachen en om bevestiging te krijgen van hun vermoeden dat u hier actief bent (in de prostitutie) (zie CGVS p. 19), kan u hierbij niet hardmaken. Immers, indien uw beweringen over de houding van uw familie ten aanzien van u enige waarheid zouden bevatten, kan geenszins worden ingezien waarom Z.(...), een van de weinige personen in Algerije met wie u tot op heden frequent contact heeft, uw familie foto's zou tonen waarop u zonder hoofddoek te zien bent terwijl u een glas alcohol drinkt én hen überhaupt zou inlichten van het feit dat u zwanger was / bevallen bent. Er kan logischerwijs verondersteld worden dat uw nicht / vriendin Z.(...) op de hoogte zou zijn van de moeilijkheden die al van kindsaf aan kent met uw familie en zou beseffen dat ze thans niet oprecht in u en uw leven hier geïnteresseerd zijn. Dat uw nicht / vriendin u aldus bijkomend problemen zou bezorgen door uw familie "up to date" te houden over uw leven hier, kan allesbehalve overtuigen.

Gelet op het geheel van bovenstaande bevindingen mag het duidelijk zijn geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw beweringen aangaande uw moeilijke levensomstandigheden en problemen met uw familie in Algerije.

Dat u bovendien pas op 17 april 2019 om internationale bescherming verzocht in België, ruim 1,5 jaar na uw aankomst hier, wijst er eens te meer op dat uw verklaringen en beweerde vrees alle geloofwaardigheid ontberen. U bovendien gevraagd naar de reden voor uw laattijdig verzoek om internationale bescherming, wees u erop dat u hoopte uw verblijf hier op een andere manier te kunnen regelen. Merkwaardig genoeg heeft u gedurende uw gehele verblijf hier sinds uw aankomst geen enkele poging ondernomen uw verblijf te regulariseren (zie CGVS p. 16).

Uit wat voorafgaat moet dan ook worden besloten dat uw stelling dat u actueel niet naar Algerije kan terugkeren omdat u er bij niemand zou terechtkunnen en u opnieuw problemen zal kennen met uw familie, totaal geen steek houdt. U toont ook niet aan waarom u niet opnieuw in de mogelijkheid zou zijn te werken in Algerije, zoals u voorheen deed, en er uw leven verder uit te bouwen.

Uw beweerde vrees dat uw familie u en uw dochttertje iets zou aandoen, wordt door voorgaande ook reeds ondermijnd. De waarachtigheid van uw vrees voor uw dochttertje wordt voorts bijkomend onderuit

gehaald door uw ongerijmde verklaringen hieromtrent. Zo moest u allereerst tot drie keer toe uitdrukkelijk gevraagd worden naar uw vrees ingeval van terugkeer alvorens u aanhaalde dat u nu gaat terugkeren met uw dochter en dat ze jullie slechter kunnen behandelen (zie CGVS p. 25). Dat u dit niet direct aanhaalde, is op zich al merkwaardig. U voorts gevraagd wat er dan concreet zal gebeuren, haalde u aan dat u bijvoorbeeld opnieuw zou kunnen worden geslagen door uw broer. U bent zeker dat dit zal gebeuren. Gepolst hoe u dit dan zo zeker weet, wees u erop dat u bij hen gewoond heeft, hen heel goed kent en weet hoe ze denken (zie CGVS p. 25). Echter, tijdens uw interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaarde u dat uitdrukkelijk te vrezen dat u en uw dochtertje zullen vermoord worden door uw familie. Er werden doodsbedreigingen geuit ten aanzien van u door uw familie. U vernam dit uitdrukkelijk van uw nicht Z.(...) en u vriendin D.(...) (zie interview DVZ p. 5). U gewezen op uw ongerijmde verklaringen, haalde u aan dat u over deze zaak bij het CGVS niet werd bevraagd (zie CGVS p. 25). Het mag duidelijk dat dit geenszins de flagrante tegenstelling in uw verklaringen kan vergoelijken. Immers, u werd uitdrukkelijk herhaaldelijk gevraagd naar uw vrees ten aanzien van Algerije, u werd herhaaldelijk gevraagd concreet te zijn én u kreeg bovendien ook de uitdrukkelijk vraag naar waarover u praat met Z.(...) en D.(...) als jullie contact hebben, hierbij uitdrukkelijk gepolst naar wat u via hen vernam over uw familie in Algerije. U haalde enkel aan dat jullie over het alledaagse praten én dat u nog vernam over de roddels die uw tantes over u verspreiden. Op geen enkel moment had u het over de doodsbedreigingen die u familie zou hebben geuit en waarover Z.(...) zou hebben verteld (zie CGVS p. 17 ev). Dit is volstrekt onaannemelijk in geval van een geloofwaardig relaas.

Gezien het geheel van bovenstaande moet worden besloten dat uw relaas alle geloofwaardigheid ontbeert en u aldus geenszins heeft weten te overtuigen van het bestaan van een nood aan internationale bescherming in uw hoofde. De vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus kan u worden toegekend.

Ook wat uw dochtertje E.(...) betreft, zijn er geen elementen voorhanden waaruit blijkt dat zij zich niet met u in Algerije zou kunnen vestigen. Ook al zou uw dochtertje tot op heden 'onbepaalde' nationaliteit hebben (interview DVZ vraag 16 en CGVS p. 8 ev), uit de beschikbare informatie, waarvan een kopie in bijlage aan het administratief dossier werd toegevoegd, blijkt dat u mits de nodige administratieve stappen probleem de Algerijnse nationaliteit voor uw dochtertje kan bekomen. De Algerijnse nationaliteitswetgeving stelt immers dat iemand als Algerijns staatsburger wordt beschouwd ingeval van een Algerijnse moeder en onbekende vader. Overeenkomstig de voorgelegde geboorteakte blijkt dit voor uw dochtertje in casu het geval.

Dat u tot slot in België wil blijven en hier samen met uw partner E.(...) K.(...) en dochter een leven wil uitbouwen kan worden aangenomen, doch voor het verkrijgen van een verblijfsvergunning op grond van uw gezinssituatie dient u zich te wenden tot de hiertoe geeïgende procedure, in casu een aanvraag tot machtiging van verblijf gericht aan de Minister of haar gemachtigde op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet.

De door u voorgelegde stukken kunnen geen ander licht werpen op voorgaande. Uw paspoort en uw geboorteakte bevestigen hoogstens uw persoonsgegevens en legaal vertrek uit Algerije. Deze feiten staan niet ter discussie doch hebben geen uitstaans met uw relaas. De geboorteakte op naam van uw dochtertje en de akte van erkenning bevestigen haar persoonsgegevens die evenmin worden betwist. Dat u hier een opleiding volgde en Belgische vrienden heeft hebben dan weer enkel betrekking op uw situatie in België doch veranderen niets aan de beoordeling van uw situatie in Algerije.

Volledigheidshalve kan nog worden opgemerkt dat ook in hoofde van uw partner E.(...) K.(...) werd besloten dat hem geen internationale bescherming kan worden toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel, afgeleid uit de schending van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van

vreemdelingen (Vreemdelingenwet), de algemene beginselen van behoorlijk bestuur (onder meer het redelijkheidsbeginsel en zorgvuldigheidsbeginsel) en de materiële motiveringsplicht, voert verzoekster aan dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen ten onrechte voorhoudt dat de redenen waarom zij niet naar Algerije kan terugkeren geen aanleiding kunnen geven tot internationale bescherming, omdat deze louter van familiale aard zijn. Verzoekster benadrukt dat zij heeft verklaard dat zij niet naar Algerije kan terugkeren omwille van de problemen met de familie van haar vader én omdat zij nu een dochtertje heeft. Volgens verwerende partij kan de dochter zonder problemen de Algerijnse nationaliteit krijgen en bij verzoekster wonen. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen houdt er evenwel geen rekening mee dat zij als alleenstaande moeder nergens terecht zal kunnen en door de maatschappij uitgesloten zal worden, aldus verzoekster, die te dezen verwijst naar de vele getuigenissen op Algeria Watch, *'Mères célibataires, et alors?'* en naar het artikel *"Les mères célibataires en Algérie"*, en voorst citeert uit *"La tragédie des mères célibataires en Algérie"*, te vinden op <https://intymag.com/video-la-tragedie-des-meres-celibataires-en-algerie/> en uit het verslag *"Enquête sur les besoins des mères célibataires en Algérie"* van Santé Sud van juni 2016. Onder verwijzing naar het rapport *"Algerie. Situation des mères célibataires"* van OFPRA van 11 april 2016, voert verzoekster aan dat een sociale en familiale uitsluiting in Algerije een realiteit zijn. Het is volgens verzoekster dan ook duidelijk dat de problemen die zij vreest niet louter van familiale aard zijn. Het gaat immers om problemen waarvoor zij niet de nodige hulp kan krijgen in het land van herkomst, zoals blijkt uit de overgemaakte info. Verzoekster hekelt dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen met deze algemeen beschikbare informatie geen rekening heeft gehouden, niettegenstaande zij haar vrees voor terugkeer als alleenstaande vrouw met kind heeft geuit, hetgeen naar mening van verzoekster een schending van het redelijkheids- en zorgvuldigheidsbeginsel uitmaakt.

Waar haar in de bestreden beslissing wordt verweten dat zij lange tijd geen pogingen heeft ondernomen om aan haar situatie met haar familie te ontkomen, voert verzoekster aan dat zij wel degelijk heeft geprobeerd van haar familie weg te geraken, doch zulks voor een alleenstaande vrouw geenszins evident is (cf. supra). Verzoekster stelt dat haar relaas volledig in lijn ligt met de hierboven geciteerde info, zodat er geen reden is om haar geloofwaardigheid in twijfel te trekken. Zij voegt hieraan toe: *"Verwerende partij meent daarnaast nog een tegenstrijdigheid te kunnen weerhouden om geen geloof te hechten aan het asielaars van verzoekster. Zij verwijst hiervoor naar de verklaringen van verzoekster dat de tantes verboden hadden dat verzoekster naar haar moeder zou reizen, maar tevens niet wilden dat verzoekster vertrok omdat ze hoopten dat zij dan ooit op straat zou belanden.*

Van een tegenstrijdigheid is evenwel geen sprake. De tantes hadden immers niet het beste voor met verzoekster. Zij oordeelden niet uit liefde dat verzoekster niet mocht vertrekken, maar wel om verzoekster te raken.

In ieder geval zijn deze tegenstrijdigheid en ook de andere in de bestreden beslissing voorgehouden ongerijmdheden geenszins van die aard dat zij afbreuk kunnen doen aan de geloofwaardigheid van het asielaars van verzoekster.

Zelfs indien er in het relaas van verzoekster enkele onduidelijkheden of vaagheden kunnen worden gevonden (zogenaamde 'grijze zones') aangaande problemen met de familie, dan nog dient het voordeel van de twijfel aan verzoekster te worden toegekend, te meer nu niet kan worden betwist dat verzoekster problemen zal ondervinden in Algerije als alleenstaande moeder." Tot slot beaamt verzoekster dat zij inderdaad niet onmiddellijk internationale bescherming heeft gezocht. Pas wanneer haar dochter werd geboren was en duidelijk werd dat haar familie (doods)bedreigen uitte en zij dus niet kan terugkeren, en ook haar partner niet kan terugkeren naar zijn land, heeft verzoekster naar eigen zeggen beseft dat er geen andere optie was dan een aanvraag tot internationale bescherming in te dienen, te meer daar zij als alleenstaande moeder in Algerije slachtoffer kan zijn van uitsluitingen, discriminaties en eermisdrijven. Verzoekster meent dat de geloofwaardigheid van haar asielaars hierdoor niet in twijfel kan worden getrokken.

Gelet op alle hierboven vermelde redenen vreest verzoekster voor haar persoon (en van haar dochter) indien zij zou terugkeren naar haar land van herkomst. Zij meent dat haar vluchtelingenstatus dan ook dient te worden erkend.

2.2. In een tweede middel, afgeleid uit de schending van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet en de algemene rechtsbeginselen der zorgvuldigheid (onder meer het redelijkheidsbeginsel), voert verzoekster aan dat, gelet op de door haar aangehaalde feiten, moet worden aangenomen dat zij in haar land van herkomst een risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Zij citeert opnieuw uit hoger aangehaald rapport *"Algerie. Situation des mères célibataires"* van OFPRA van 11 april 2016, waaruit moet blijken dat zij zich niet afdoende kan beschermen tegen familiaal geweld

(bijvoorbeeld tegen de doodsb bedreiging van haar familie en haar broer) omdat de politie nauwelijks meewerkt om een klacht op te maken. Het wordt immers door de overheid als een privézaak beschouwd. Voornoemde informatie toont ontegensprekelijk aan dat de huidige werking van de politie en justitie in Algerije niet afdoende is en dat zij derhalve een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, aldus verzoekster, die dan ook meent dat haar de subsidiaire bescherming dient te worden toegekend.

2.3. Er worden geen nieuwe documenten aan het verzoekschrift gevoegd.

2.4.1. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoeksters verzoek om internationale bescherming geweigerd omdat (i) de door haar aangehaalde problemen – voor zover deze al geloofwaardig zouden zijn – problemen van louter familiale aard betreffen en aldus niet ressorteren onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie en zij uitdrukkelijk stelde voor het overige in Algerije nooit enig ander probleem te hebben gekend met burgers dan wel de autoriteiten en in haar hoofde aldus niet kan besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging, (ii) zij evenmin heeft weten te overtuigen van het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, a) en b) van de Vreemdelingenwet daar (1) geen enkel geloof kan worden gehecht aan haar beweringen aangaande haar moeilijke levensomstandigheden en problemen met haar familie in Algerije, zoals uitvoerig wordt toegelicht, (2) de vaststelling dat zij pas op 17 april 2019 om internationale bescherming verzocht in België, ruim 1,5 jaar na haar aankomst hier, er eens te meer op wijst dat haar verklaringen en beweerde vrees alle geloofwaardigheid ontberen, (3) haar stelling dat zij actueel niet naar Algerije kan terugkeren omdat zij er bij niemand zou terecht kunnen en zij opnieuw problemen zal kennen met haar familie dan ook totaal geen steek houdt en zij ook niet aantoont waarom zij niet opnieuw in de mogelijkheid zou zijn te werken in Algerije, zoals zij voorheen deed, en er haar leven verder uit te bouwen, (4) haar beweerde vrees dat haar familie haar en haar dochtertje iets zou aandoen door het voorgaande ook reeds wordt ondermijnd en de waarachtigheid van haar vrees voor haar dochtertje voorts bijkomend onderuit wordt gehaald door haar ongerijmde verklaringen hieromtrent en (5) ook wat haar dochtertje E. betreft, er geen elementen voorhanden zijn waaruit blijkt dat zij zich niet met verzoekster in Algerije zou kunnen vestigen daar uit de informatie die werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat verzoekster mits de nodige administratieve stappen de Algerijnse nationaliteit voor haar dochtertje kan bekomen, (iii) kan worden aangenomen dat zij in België wil blijven en hier samen met haar partner en dochter een leven wil uitbouwen doch zij zich voor het verkrijgen van een verblijfsvergunning op grond van haar gezinssituatie dient te wenden tot de hiertoe geëigende procedure en (iv) de door haar voorgelegde stukken geen ander licht kunnen werpen op het voorgaande daar haar persoonsgegevens en legaal vertrek uit Algerije niet ter discussie staan, de persoonsgegevens van haar dochtertje evenmin worden betwist en het feit dat zij hier een opleiding volgde en Belgische vrienden heeft enkel betrekking heeft op haar situatie in België doch niets verandert aan de beoordeling van haar situatie in Algerije.

2.4.2. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus van 9 oktober 2019 (CG nr. 1915915), op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. De middelen zullen dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.5. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

2.6.1. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat verzoekster geen geloofwaardige elementen aanbrengt waaruit kan blijken dat zij haar land van herkomst is ontvlucht of dat zij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

Verzoekster verklaart niet naar Algerije terug te kunnen omdat zij er niemand heeft, zij er nergens zal terecht kunnen en zij er opnieuw problemen zal kennen met haar familie. Zij vreest ook dat haar familie haar en haar dochtertje iets zou aandoen. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oordeelt evenwel op goede gronden dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan verzoeksters beweringen aangaande haar moeilijke levensomstandigheden en problemen met haar familie in Algerije.

De Raad stelt vast dat verzoekster in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging onderneemt om de pertinente en draagkrachtige motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing, die steun vinden in het administratief dossier, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar zij evenwel geheel in gebreke blijft.

Zo brengt verzoekster met de stelling dat zij wel degelijk heeft geprobeerd om van haar familie weg te geraken, doch zulks voor een alleenstaande vrouw geenszins evident is, geen overtuigende argumenten bij die een ander licht kunnen werpen op de motieven van de bestreden beslissing waar correct het volgende wordt vastgesteld: *“Zo moet allereerst worden opgemerkt dat u, in tegenstelling tot wat u laat uitschijnen, uw hele leven in Algerije wel degelijk bij de familie van uw vader heeft ingewoond, i.c. bij verschillende tantes, bij uw grootmoeder alsook bij D.(...) – de zus van de vrouw van uw oom (zie CGVS p. 3,4 en 5). Op het moment van uw vertrek verbleef u bovendien bij D.(...), één van de weinige personen met wie u tot op heden een goed contact onderhoud (zie CGVS p. 5, 21 en 22). Uw vertrek bij*

haar, en uit Algerije, betref uw eigen keuze en uit uw verklaringen blijkt niet dat dit vertrek was ingegeven vanuit een ernstige precaire situatie. U wilde gewoon Algerije verlaten, uw visumaanvraag werd goedgekeurd en dus vertrok u maar in 2017 (interview DVZ p. 31). Uit uw verklaringen blijkt bovendien ook dat u in Algerije verschillende jobs had, i.c. als privé-verpleegster, als verkoopster, in de horeca, ... en dit tot iets voor uw vertrek in 2017 (zie CGVS p. 5). De laatste periode voor uw vertrek werkte u niet maar werd u onderhouden door uw ex-vriend (zie CGVS p. 5 en 6). Uw stellingen dat u in Algerije aldus nergens terecht kon en dat er niets mogelijk was, kunnen niet worden weerhouden. Dat u een slechte band had met uw familie, en meer bepaald dat uw tantes roddels over u verspreiden, betreft voorts een loutere bewering die u niet kan staven. De slechte relatie met uw familieleden dient bovendien danig te worden genuanceerd. Zoals reeds aangehaald had u in Algerije minstens twee relaties, u woonde een tijdje samen met één van uw ex-partners, u kon werken en uw eigen leven leiden. Ondanks uw beweringen dat u al uw hele leven door uw familie wordt vernederd en slecht behandeld, ondernam u echter geen pogingen om aan uw situatie te ontkomen. U zette geen stappen om in Algerije zelf hulp te zoeken bij organisaties die zich bezighouden met het verlenen van bijstand aan alleenstaande vrouwen noch poogde u op een doorgedreven manier aan uw familie en uw leven in Algerije te ontkomen. Pas wanneer u, via een vriend, eind 2011 uw moeder kon opsporen in Nederland ondernam u in 2012 een eerste poging om via een visumaanvraag Algerije te verlaten. Nadat deze aanvraag werd geweigerd, dit louter omwille van het feit dat u niet over alle nodige documenten beschikte om uw dossier te vervolledigen, ondernam u in de hiernavolgende 5 jaar geen nieuwe poging om het dossier in orde te brengen en alsnog Algerije te kunnen verlaten (zie CGVS p. 23, 24 en 25). Zelfs nadat u in 2015 tweemaal door uw broer zou zijn geslagen omdat u ongehuwd samenwoonde met uw vriend, wat overigens weerom een loutere bewering betreft, bleek dit geen aanleiding voor u om te proberen aan uw, naar u beweert, schrijnende situatie te ontkomen. U zou gewoon alle contact met uw broer verbroken hebben sindsdien, maar verdere problemen met uw broer omwille van uw relatie of het feit dat u samenwoonde, haalde u niet aan (zie CGVS p. 12). Ondanks uw (eveneens blote) beweringen dat u van kleinsaf aan door uw tantes werd vernederd en er roddels over u werden verspreid (zie CGVS p. 18 ev), gaven deze ook geen aanleiding tot enige pogingen van uw kant het land te verlaten. Bovendien blijkt uit uw verklaringen nergens dat u, los van de roddels, andere problemen kende met uw tantes.”

De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voegt hier nog pertinent aan toe: “De ernst van de situatie waarin u zogezegd verkeerde in Algerije kan voorts ten zeerste in vraag worden gesteld, gelet op het feit dat uw tantes zich zouden verzet hebben tegen uw vertrek uit Algerije. U merkte hier op dat uw broer en zus eerst het land verlieten op basis van een visum maar dat uw tantes u dit verboden omdat uw moeder voordien nooit naar u had omgekeken. Ze vroegen zich af waarom u bij haar zou gaan. Het lijkt er hier dan ook eerder op dat uw tantes en uw familie het beste met u voorhadden. U gewezen op het contradictorische van uw beweringen, haalde u aan dat uw tantes u niet wilden laten vertrekken omdat ze hoopten dat u, door in Algerije te blijven, ooit op straat zou belanden en ze u geen toekomstperspectieven wilden bieden door u naar het buitenland te laten vertrekken (zie CGVS p. 24). Opnieuw loutere beweringen die geen steek houden. Indien het werkelijk zo zou zijn dat uw familie, uw tantes in het bijzonder, u als zo ‘slecht’ beschouwen, i.c. een bastaardkind en prostituee, kan immers logischerwijs verondersteld worden dat zij zo snel mogelijk van u zouden willen af geraken en u zeker niet nog jarenlang bij hen in huis zouden laten wonen, dit gelet op de schade die u, in hun ogen, berokkende aan de reputatie van de familie. Het is in deze optiek ook hoogst opmerkelijk dat uw familie tot op heden blijkbaar nog steeds naar u vraagt en contact met u probeert te zoeken. Zo verklaarde u dat zowel uw vader alsook uw broer u een vriendschapsverzoek via Facebook stuurden. Uw vader zou u direct geblokkeerd hebben. Uw broer zijn verzoek aanvaardde u aanvankelijk maar toen hij u naar geld begon te vragen, blokkeerde u hem ook. Uw broer stuurde u vervolgens nog een tweede verzoek, wat u opnieuw aanvaardde. Toen hij u echter opnieuw om geld vroeg, besloot u opnieuw hem te blokkeren (CGVS p. 11 en 12). Dat uw broer en vader de moeite doen u een vriendschapsverzoek te sturen én dat u bovendien tot tweemaal toe uw broer als ‘vriend’ toevoegde op Facebook, toont aan uw verklaringen over hun houding naar u toe en uw problemen met hen, niet waarachtig zijn. Uw tantes zouden voorts via uw nicht Z.(...), met wie u tot op heden een goed contact heeft, meermaals naar u geïnformeerd hebben. Zo zouden ze uw nicht gevraagd hebben naar foto’s van u, dit om te weten hoe u er nu uitziet, en willen ze ook weten hoe u nu leeft. Blijkt bovendien ook dat D.(...) u foto’s van uw grootmoeder stuurt (zie CGVS p. 13, 17 en 19). Dit alles lijken geenszins gedragingen die men zou verwachten indien uw familie daadwerkelijk het slechtste met u voorheeft en niets met u wil te maken hebben. Uw bewering hierbij dat ze niet oprecht in u geïnteresseerd zijn maar enkel naar u informeren om met u te kunnen lachen en om bevestiging te krijgen van hun vermoeden dat u hier actief bent (in de prostitutie) (zie CGVS p. 19), kan u hierbij niet hardmaken. Immers, indien uw beweringen over de houding van uw familie ten aanzien van u enige waarheid zouden bevatten, kan geenszins worden

ingezien waarom Z.(...), een van de weinige personen in Algerije met wie u tot op heden frequent contact heeft, uw familie foto's zou tonen waarop u zonder hoofddoek te zien bent terwijl u een glas alcohol drinkt én hen überhaupt zou inlichten van het feit dat u zwanger was / bevallen bent. Er kan logischerwijs verondersteld worden dat uw nicht / vriendin Z.(...) op de hoogte zou zijn van de moeilijkheden die al van kindsaf aan kent met uw familie en zou beseffen dat ze thans niet oprecht in u en uw leven hier geïnteresseerd zijn. Dat uw nicht / vriendin u aldus bijkomend problemen zou bezorgen door uw familie "up to date" te houden over uw leven hier, kan allesbehalve overtuigen." Met het louter herhalen van haar eerdere verklaringen dat haar tantes niet het beste met haar voorhadden en dat zij niet uit liefde oordeelden dat zij niet mocht vertrekken maar wel om haar te raken, slaagt verzoekster er geenszins in het geheel van deze vaststellingen en overwegingen, die door de Raad tot de zijne worden gemaakt, in een ander daglicht te plaatsen.

De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen wijst voorts terecht op verzoeksters extreem laattijdige verzoek om internationale bescherming: *"Dat u bovendien pas op 17 april 2019 om internationale bescherming verzocht in België, ruim 1,5 jaar na uw aankomst hier, wijst er eens te meer op dat uw verklaringen en beweerde vrees alle geloofwaardigheid ontberen. U bovendien gevraagd naar de reden voor uw laattijdig verzoek om internationale bescherming, wees u erop dat u hoopte uw verblijf hier op een andere manier te kunnen regelen. Merkwaardig genoeg heeft u gedurende uw gehele verblijf hier sinds uw aankomst geen enkele poging ondernomen uw verblijf te regulariseren (zie CGVS p. 16)." Verzoeksters houding getuigt immers allerminst van een gegronde vrees voor vervolging zoals omschreven in de vluchtelingenconventie of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De Raad benadrukt in dit verband dat van een persoon die beweert vervolgd te worden in zijn/haar land van herkomst en die de bescherming van de Conventie van Genève of de subsidiaire bescherming inroept, redelijkerwijs mag worden verwacht dat hij/zij zich, indien hij/zij nood heeft aan daadwerkelijke bescherming, bij aankomst of zo snel mogelijk daarna wendt tot de asielinstanties van het onthaalland, *quod non in casu*. Met de argumentatie in het verzoekschrift dat zij pas wanneer haar dochter werd geboren en duidelijk werd dat haar familie (doods)bedreigen uitte en zij dus niet kan terugkeren, en ook haar partner niet kan terugkeren naar zijn land, heeft beseft dat er geen andere optie was dan een aanvraag tot internationale bescherming in te dienen, te meer daar zij als alleenstaande moeder in Algerije slachtoffer kan zijn van uitsluitingen, discriminaties en eermisdrijven, brengt verzoekster geen overtuigende verklaring bij die kan vergoelijken waarom zij al die tijd heeft nagelaten om minstens een poging te ondernemen om zich te verzekeren van een blijvende bescherming tegen de vrees die haar noopte haar land van herkomst te verlaten, dan wel die haar verhindert ernaar terug te keren. Verzoekster heeft immers ruim 1,5 jaar illegaal in België verbleven waardoor zij niet kon uitsluiten bij een controle te worden aangehouden en het risico te lopen eventueel naar haar thuisland te worden gerepatrieerd. Aan de door verzoekster geuite vrees dat zij en haar dochtertje door haar familie zullen worden gedood, kan overigens geen geloof worden gehecht zoals blijkt uit wat volgt. Dat verzoekster zich pas op 17 april 2019 vluchteling heeft verklaard toont aldus aan dat zij internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte, hetgeen niet strookt met de houding van een persoon die beweert zijn/haar land van herkomst te zijn ontvlucht uit een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Verzoeksters laattijdige verzoek om internationale bescherming vormt derhalve een contra-indicatie voor de ernst van door haar voorgehouden nood aan internationale bescherming en doet wel degelijk verder afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van de door haar geschetste vrees ten aanzien van haar familie. De argumentatie in het verzoekschrift kan deze appreciatie niet ombuigen.*

De Raad stelt vast dat verzoekster geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing waar nog terecht het volgende wordt overwogen: *"Uw beweerde vrees dat uw familie u en uw dochtertje iets zou aandoen, wordt door voorgaande ook reeds ondermijnd. De waarachtigheid van uw vrees voor uw dochtertje wordt voorts bijkomend onderuit gehaald door uw ongerijmde verklaringen hieromtrent. Zo moest u allereerst tot drie keer toe uitdrukkelijk gevraagd worden naar uw vrees ingeval van terugkeer alvorens u aanhaalde dat u nu gaat terugkeren met uw dochter en dat ze jullie slechter kunnen behandelen (zie CGVS p. 25). Dat u dit niet direct aanhaalde, is op zich al merkwaardig. U voorts gevraagd wat er dan concreet zal gebeuren, haalde u aan dat u bijvoorbeeld opnieuw zou kunnen worden geslagen door uw broer. U bent zeker dat dit zal gebeuren. Gepolst hoe u dit dan zo zeker weet, wees u erop dat u bij hen gewoond heeft, hen heel goed kent en weet hoe ze denken (zie CGVS p. 25). Echter, tijdens uw interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaarde u dat uitdrukkelijk te vrezen dat u en uw dochtertje zullen vermoord worden door uw familie. Er werden doodsbedreigingen geuit ten aanzien van u door uw familie. U vernam dit uitdrukkelijk van uw nicht Z.(...) en u vriendin D.(...) (zie interview DVZ p. 5). U gewezen op uw ongerijmde verklaringen, haalde u*

aan dat u over deze zaak bij het CGVS niet werd bevraagd (zie CGVS p. 25). Het mag duidelijk dat dit geenszins de flagrante tegenstelling in uw verklaringen kan vergoelijken. Immers, u werd uitdrukkelijk herhaaldelijk gevraagd naar uw vrees ten aanzien van Algerije, u werd herhaaldelijk gevraagd concreet te zijn én u kreeg bovendien ook de uitdrukkelijk vraag naar waarover u praat met Z.(...) en D.(...) als jullie contact hebben, hierbij uitdrukkelijk gepolst naar wat u via hen vernam over uw familie in Algerije. U haalde enkel aan dat jullie over het alledaagse praten én dat u nog vernam over de roddels die uw tantes over u verspreiden. Op geen enkel moment had u het over de doodsb bedreigingen die u familie zou hebben geuit en waarover Z.(...) zou hebben verteld (zie CGVS p. 17 ev). Dit is volstrekt onaannemelijk in geval van een geloofwaardig relaas." Verzoekster poneert slechts dat deze ongerijmdheden in haar verklaringen geenszins van dien aard zijn dat zij afbreuk kunnen doen aan de geloofwaardigheid van haar asielrelaas. Het louter minimaliseren van de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen kan voormelde flagrante tegenstelling in verzoeksters opeenvolgende verklaringen echter geenszins vergoelijken, noch uitklaren. De Raad benadrukt te dezen dat de vastgestelde incoherenties raken aan de kern van verzoeksters relaas aangezien zij betrekking hebben op elementen die rechtstreeks verband houden met haar beweerde vrees in geval van terugkeer naar Algerije en die maken dat zij naar eigen zeggen niet kan terugkeren naar haar land van herkomst, *in casu* doodsb bedreigingen die door haar familie zouden zijn geuit. Dat verzoekster dergelijke zwaarwichtige dreigementen niet aanhaalt wanneer haar tijdens het persoonlijk onderhoud herhaaldelijk uitdrukkelijk wordt gevraagd naar haar vrees in geval van terugkeer naar Algerije, zet de geloofwaardigheid van haar relaas finaal op de helling.

Voor het overige komt verzoekster in wezen niet verder dan het louter herhalen van en volharden in haar eerder afgelegde verklaringen, het uiten van blote beweringen, het poneren van een gegronde vrees voor vervolging en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, hetgeen echter bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee verzoekster dan ook niet vermag haar geloofwaardigheid te herstellen, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

Aangezien verzoekster niet *in concreto* aantoont waarom zij niet opnieuw in de mogelijkheid zou zijn te werken in Algerije, zoals zij voorheen deed, en er haar leven verder uit te bouwen, om het geheel van voormelde redenen geen geloof kan worden gehecht aan verzoeksters beweringen aangaande haar moeilijke levensomstandigheden en problemen met haar familie in Algerije, noch aan haar beweerde vrees dat haar familie haar en haar dochtertje iets zou aandoen, zij dienvolgens haar stelling dat zij niet naar Algerije kan terugkeren omdat zij er niemand heeft, zij er nergens zal terecht kunnen en zij er opnieuw problemen zal kennen met haar familie geenszins aannemelijk maakt, en zij aldus evenmin hard maakt dat zij in geval van terugkeer zal verstoken blijven van hulp en bijstand van haar familie (en vrienden), kan zij bezwaarlijk worden gevolgd waar zij in het verzoekschrift argumenteert dat zij als alleenstaande moeder nergens terecht zal kunnen en door de maatschappij uitgesloten zal worden, dat een sociale en familiale uitsluiting dus een realiteit zal zijn, dat dus niet kan worden betwist dat zij als alleenstaande moeder problemen zal ondervinden in Algerije en dat zij bovendien niet de nodige hulp kan krijgen in haar land van herkomst, en is ook de verwijzing in het verzoekschrift naar algemene informatie over de situatie van alleenstaande moeders in Algerije en *in casu* niet dienstig. De Raad benadrukt te dezen nog dat de loutere verwijzing naar algemene rapporten en artikels over de toestand in het land van herkomst, waaruit blijkt dat alleenstaande moeders in Algerije vaak worden gestigmatiseerd, gemarginaliseerd, gediscrimineerd en uitgesloten door de familie en de gemeenschap, en dat zij ook vaak het slachtoffer worden van familiaal geweld waartegen veelal niet doeltreffend wordt opgetreden door de Algerijnse autoriteiten, geenszins kan volstaan om aan te tonen dat ook verzoekster bij terugkeer naar Algerije aan een dergelijke behandeling zal worden onderworpen. De Raad herhaalt in dit verband nogmaals dat verzoekster, gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van de door haar beweerde problemen met haar familie en van de door haar voorgehouden doodsb bedreigingen aan haar adres, niet aannemelijk maakt dat een terugkeer naar Algerije haar leven of fysieke integriteit in gevaar zou brengen, noch dat zij in geval van terugkeer niet zou kunnen rekenen op hulp en bijstand van haar familie en vrienden. Volledigheidshalve dient er nog op gewezen dat sociale uitsluiting, stigmatisering, discriminatie en mogelijke uitingen van afkeur ten opzichte van alleenstaande moeders, ofschoon moreel verwerpelijk en afkeurenswaardig, op zich onvoldoende zwaarwichtig zijn om te worden gekwalificeerd als een systematische en persoonsgerichte vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of als ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De Raad benadrukt in dit verband nog dat een discriminerende bejegening op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of reëel risico op het lijden van ernstige schade inhoudt. Om tot de toekenning van internationale bescherming te leiden moeten de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven

in het land van herkomst ondraaglijk wordt en waartegen de staat niet wil of niet kan beschermen. De vastgestelde ongelooftwaardigheid van haar asielrelaas indachtig, brengt verzoekster met de algemene beschouwingen in het verzoekschrift geen concrete, op haar persoon betrokken elementen of feiten aan waaruit zou blijken dat zij in geval van terugkeer naar Algerije persoonlijk een bijzonder risico op systematische discriminatie loopt, dermate dat er sprake is van de aantasting van een mensenrecht, of van een daad van vervolging, of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade.

2.6.2. De door verzoekster voorgelegde documenten zijn niet van dien aard dat zij de appreciatie van haar verzoek om internationale bescherming in positieve zin kunnen ombuigen. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beoordeelt deze documenten correct als volgt: *“Uw paspoort en uw geboorteakte bevestigen hoogstens uw persoonsgegevens en legaal vertrek uit Algerije. Deze feiten staan niet ter discussie doch hebben geen uitstaans met uw relaas. De geboorteakte op naam van uw dochtertje en de akte van erkenning bevestigen haar persoonsgegevens die evenmin worden betwist. Dat u hier een opleiding volgde en Belgische vrienden heeft hebben dan weer enkel betrekking op uw situatie in België doch veranderen niets aan de beoordeling van uw situatie in Algerije.”*

2.6.3. Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voren gebracht asielrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Verdrag Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

In de mate verzoekster nog voorhoudt dat haar het voordeel van de twijfel moet worden gegund, herhaalt de Raad dat het voordeel van de twijfel slechts kan worden toegestaan als voldaan is aan de cumulatieve voorwaarden gesteld door artikel 48/6, §4 van de Vreemdelingenwet, wat *in casu* niet het geval is zoals blijkt uit wat voorafgaat.

2.7. In zoverre verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op haar asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Zij toont niet aan dat zij op deze basis in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Verzoekster toont geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aan waaruit blijkt dat zij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Verzoekster maakte immers doorheen haar verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij in Algerije zou hebben gekend of zal kennen.

In het administratief dossier zijn geen andere elementen voorhanden waaruit zou moeten blijken dat verzoekster in aanmerking komt voor de toekenning van subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet. Uit niets blijkt immers dat er in Algerije actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict zodat er ten aanzien van verzoekster geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij louter door haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

2.8. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen wijst er in de bestreden beslissing nog terecht op dat ook wat verzoeksters dochtertje E. betreft, er geen elementen voorhanden zijn waaruit blijkt dat zij zich niet met verzoekster in Algerije zou kunnen vestigen daar uit de informatie die werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat verzoekster mits de nodige administratieve stappen de Algerijnse nationaliteit voor haar dochtertje kan bekomen. Verzoekster brengt geen andersluidende informatie bij die de informatie vervat in het administratief dossier tegenspreekt.

2.9. Tot slot wordt er in de bestreden beslissing correct op gewezen dat verzoekster zich voor het verkrijgen van een verblijfsvergunning op grond van haar gezinssituatie dient te wenden tot de hiertoe geëigende procedure.

2.10. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stelen op een correcte feitenvinding. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier en dat verzoekster de kans kreeg om haar asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen. De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoekster op een

individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Het zorgvuldigheidsbeginsel is niet geschonden. Evenmin kan de schending van het redelijkheidsbeginsel worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd.

2.11. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoekster niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster toont evenmin aan dat zij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven juli tweeduizend twintig door:

Mevr. M.-C. GOETHALS, kamervoorzitter,

Dhr. R. VAN DAMME, griffier.

De griffier, De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS